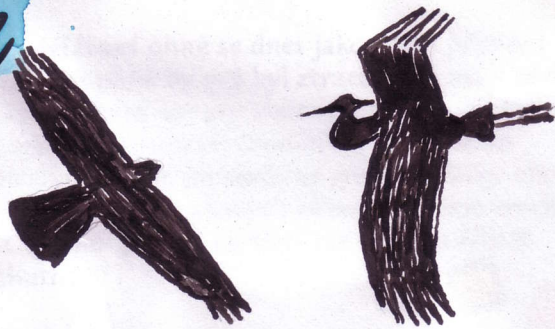

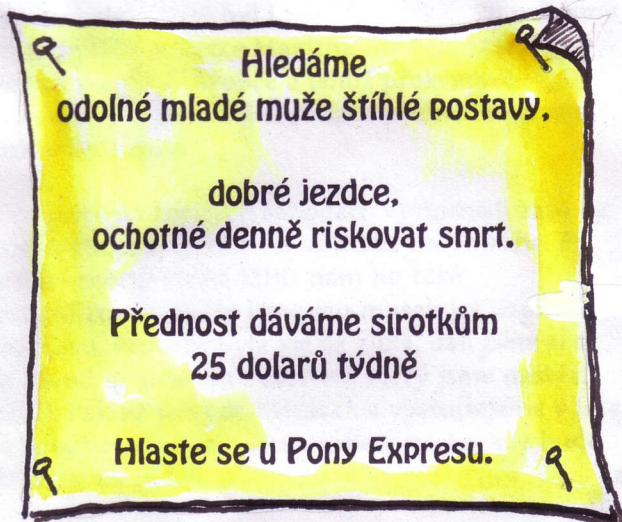
PONY Splouch

občasník 35. oddílu v létě
ročník 3
číslo 2 (vydává Pavel)

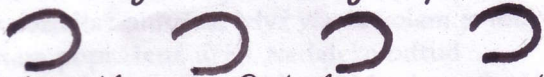
V neděli 10. prosince
o půl třetí odpoledne
bude bojová hra
v bystrckých uličkách.

Naše etapová hra Pony Express

Jak se stát jezdcem Pony Expressu?

Musíš být štíhlé postavy. Do deníku si запиšeš svou váhu a míru v pase. Musíš být schopen urazit vzdálenost mezi dvěma sousedními stanicemi, která činila 16, 24 nebo 32 kilometrů. Vyber si vzdálenost, na kterou se cítíš. Tu postupně uběhni. Neběhej příliš dlouhé úseky. Nejvíce 5 km denně. Zbytek můžeš dojet na kole. Ten však musíš vjet v celku. Zapisuj si časy. Až budeš hotov, přihlas se u Pony Expressu. Podepišeš smlouvu a přijetí ti bude potvrzeno razítkem do deníku. Od té chvíle se můžeš honosit hrdým titulem Jezdec Pony Expressu.

6. akce: výprava 7.10.95

Sraz je tentokrát již v 7 hodin. Přišli: TS, BO, KH, RE, ML, DZ, TP, KU, HK, SZ, VH, HV, MN. V 8.15 nám jede autobus do Pasohlávek. Jdeme pozorovat ptáky s Alešem Žampachem. Od

autobusu nás čekají asi dva km po silnici k jezerům. Cestu nám zpestřilo sbírání ořechů. Pozorujeme krahujce. Od poštolky se liší tím, že jde do kroužení. Loví ptáky. Často je překvapuje nízko nad horizontem, loví v sadech. Umí obratně manévrovat. Na vlaštovky nestačí. Ty ho zřejmě proto pronásledují a zahánějí. Poštolka se více třepetá nad místem, kde pozoruje kořist, loví myši, ptáky zřídka.

Je vlhko a teplo, obzory jsou zakryty oparem bílé mlhy. Najednou se ozve kdesi kejhání mnoha ptačích hrdel a nad našimi hlavami přeplovávají šiky divokých hus. Dost daleko od břehu stojí nehnutě na nějakém pahýlu volavka. Některé volavky u nás i přezimují. Když vodní hladina zamrzne, stěhují se na pole a loví myši. V letu se volavka liší od čápa tím, že nemá natažený krk, což jsme také po obědě zahlédli.

Od jezer jdeme kousek do lužního lesa. Zanedlouho nacházíme příhodné místo pro rozdělení poledního ohýnku. Jiskru hravě do černé topolové bavlny vykřesává Bobr, roztáčíme v chomáči suché trávy do plamínků, ze kterých ve chvílce chytá celá pyramida.

Po obědě hrajeme bojovou hru s hadrovými koulemi. Při útoku na naši pozici Ivan klopýtá a vyvrací se kotník. Zdá se mu, že to nic není, ale po chvíli již značně kulhá. Před odchodem ještě chvíli lasujeme.

Vlak, který nám doporučili místní, nejel v sobotu a tak hrajeme s ringo kroužkem na hřišti místní školy. Až úplně do tmy, kdy je kroužek jenom slyšet, jak hvízdá. Ve vlaku se někteří rozveselili o něco víc než to žádala skautská důstojnost. Cestou zpět Kořša třikrát rozsypal svou sklizeň kaštanů, kterou nesl v bundě.

10. akce: výprava 4.11.95

Když jsme se ráno probudili, nechtěli jsme věřit svým očím. Venku bylo bílo. A taky patřičně zima. Bobr vykoukl a rázem měl rozhodnuto, zda jít na výpravu či k dědovi. A udělal možná dobře, protože tentokrát by mu bylo asi smutno. Každá družina byla zastoupena alespoň dvěma tvrdými muži, jen od Tarpanů nikdo.

Tato výprava měla dvě části. V té první jsme přišli uctít zemřelé skauty a skautky na mši do jezuitského kostela. Zprvu vypadal kostel prázdný, ale nakonec se i trochu zaplnil, převážně těmi dříve narozenými. Jedním z celebrantů byl i náš otec Pavel. Po mši jsme se byli podívat na otce Martina Středu, který je pohřben ve zdejší hrobce a jehož překvapivě zachovalé tělo jemožné si zblízka prohlédnout přes prosklenou rakev.

Jen co jsme po točitých schodech vystoupali zase na denní světlo, spěcháme na autobus do Soběšic. Při nedávné reorganizaci MHD nám ho také zreorganizovali, takže jsme mu museli jet naproti až k Semilasu. Protože byla vlezlá zima, dali jsme si s ním závod na druhou zastávku, který jsme našťastí vyhráli. Pak už jen pár zastávek a vystupujeme v lese nad Soběšicemi. Ivan slibuje pěkné místo, kde bude přestávka na oběd.

Slib se plní velmi rychle, čeká nás připravené ohniště. Někteří se dívají trochu nedůvěřivě na snahu rozdělát ohníček, když všude kolem je mokré a sněhem poprášené dříví. Nedaleko odtud nacházíme skupinku hustších smrků. Jako nejllepší

pomůcka na lámání suchých větví se osvědčil Mládě, který díky své nízké hmotnosti mohl být snadno zvedán tam, kam ani Pavel nedosáhl.

O rozdělávání ohně se dnes jako první přihlásil David. Bez ohně by prý byl ztracen. Má má k obědu špekáčky, které mu prý vlastnoručně koupil taťka. Srdnatě točí kouřícím chomáčem trávy až do prvních plamenů. Za chvíli už nás i špekáčky olizují teplé plameny. Na žhavých uhlících vaříme trochu čaje. Všichni jsme si na těch pár teplých hltech pochutnali.

Místo, kde jsme se usadili, je jako stvořené pro bojovou hru. Hrajeme si na dobývání Brna. Obránci se mohou pohybovat jen po hradbách a vně kotliny. Útočníci mají město dobyt, když se jim podaří dostat dovnitř 15 granátů. Napřed brání Ivanova skupina a Pavlova útočí. Za čtyřicet minut s jazykem na vestě se jim podařilo město dobýt. Obránci se těší, že si zaútočí. Jsou sice lepší, ale zjišťují, že ani útok není žádný med, zvláště když dorazí k hradbám po vysilujícím výstupu do stráně. Každý bude jistě dlouho vzpomínat na své úspěchy. HK jak šikovně připravil cestu Ivanovi a ještě sám vnikl dovnitř, ML a DZ jak se jim podařilo prolížit borovou houštinou přesto, že se Ivanovi nedařilo přimět ML k mlčení. JF jak chytil samotného Ivana, KH a PE jak pronikali skrytými kaňony z boku.

Pomalou se odpoledne nachyluje a na krásném západním obzoru se chystá západ slunce. Chvilí se pokoušíme zahřívát vybijenou a hradním pánem, ale když to pořád nepomáhá, hlavně SZ, zazpíváme večerku a pospícháme na autobus.

Kam patřím?

24. středisko, vůdce Kvap

35. oddíl světlušek (Batůžek), družiny a rádkyně:

- Lilie (Veve, Renča),
- Motýlci (Batůžek, Viola),
- Lístečky (Čoko, Verča),
- Zvonečky (Žoržo, Nety)

35. oddíl vlčat (Ivan, Pavel), družiny a rádcové:

- Tarpani,
- Kamzíci,
- Svišti (Petr Kudlička),
- Jestřábi (Kohy),
- Jeleni (Marek)

35. oddíl skautek (Maku, Afer), družiny a rádkyně:

- Lasičky (Pavla Kudl.),
- Vodušky (Křeček),
- Píďalky (Kája)

35. oddíl skautů, Jezevec, Mozek, družina a rádce: Medvědi (Greenhorn)

36. oddíl skautů a vlčat Termiti, Honza, družiny a rádcové:

- 1. vlčata (Davy, Oblak)
- 2. vlčata (Pivec, Tom)
- Havrani (Tygr)
- Mustangové (Žabák)
- Kajmani (Křeček)

Roveri a rangers

